patri suo et fuit relicto seculo in monasterio quod longe erat plus
plus quam XXXII miliaria et ingressus proficiebat omne opus mona
sterii secundum regulam suam ita ut abbas eum plus ceteris diligebat
eo quod fidelis esset probus et obediens. contigit autem post aliquod
tempus ut recordaretur caritatem filie sue et cepit contrista
ri atque affligi intra se et cum per multos dies hoc faceret vid
it eum abbas suus contristatum valde et dixit ei. quid habes frater
quod sic tristi animo ambulas dic mihi et deus qui consolatur omnes dat con
silium auxilium. tunc ille procidens cum lacrimis ad pedes eius di
xit. habeo unum filium in civitate quem reliqui parvulum et recor
dans affligor propter eum et noluit ei indicare quod esset filia
abbas vero quia dilectum eum habebat consolabatur eum dicens. Si dilig
is eum tamen adduc huc et sit hic tecum et abiens adduxit filiam
suam que dicebatur marina et mutato nomine vocans eam nom
ine maris. scilicet marinum mutatis et vestibus precepit ne ali
n confiteretur misterium suum abbas vero et monachi credentes illam
esse virum receperunt eam ad quietum suum receperunt magi
strum ad quietum qui doceret illum litteras et factus est ille fratribus omnibus
dilectus. Dum pater in lecto alloquens dixit. vide filia ut
observes mandatum quod mandavi tibi scilicet ut numquam reveles
misterium tuum et semper sis sollicita ab insidiis inimici et
ne seducaris ab eo et alia multa docebat eam per singulos
dies de regno dei. Cum autem facta esset annorum XXVIII.
defunctus est pater eius remansit quod sola in cella patris eius et
quod observabat omnia precepta patris sui et erat obediens
in omnibus ita ut ab abbate et ab omnibus amaretur habebat autem
monasterium … et carrum quod in manu habebat mare
ubi erat emporium a tribus miliaribus et ibant monachi et
afferebant que necessaria erant monasterio. una vero die di
cebat abbas ad eam. frater marine quare et tu non vadis